

‘ನಂಜುಂಡರೇಶ್’ಯಲ್ಲಿ ಸಾಹಿತಿಗಳ ಸಮಾಗಮ!

ಕ್ಷಾರಿಕೇಚರ್ ಕಲಾವಿದನ ವಿನೋತನ ಚಿತ್ರಾಯಣ

ವ್ಯಂಗ್ಯಚಿತ್ರ ಕಲಾವಿದನಾಗಿ ಕಾಟ್‌ಎಂಎಸ್ ಪ್ರಿಯರ ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ಮಿಂಚು ಹರಿಸಿರುವ ಚಿತ್ರಕಾರ ನಂಜುಂಡ ಸ್ವಾಮಿ ಈ ಹಿಂದೆ 75ಕ್ಕಾಚೆಚ್ಚು ಸಂಗೀತ ಪಟುಗಳ ವ್ಯಂಗ್ಯರೇಖಾ ಭಾವಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿ, ಗಮನ ಸೆಳಿದದ್ದು ನೆನಪಿದೆಯಲ್ಲವೇ? ಅವರಿಗೆ ಕನ್ನಡ ರಾಜ್ಯೋತ್ಸವ ಸಂದರ್ಭಕ್ಕೆಂದೇ ಕನ್ನಡದ ಮೂರು ತಲೆಮಾರುಗಳ ಖ್ಯಾತ-ಎಖ್ಯಾತ ಸಾಹಿತಿಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ರೇಖೆಗಳಲ್ಲಿ ಸೆರೆಹಿಡಿದಿದ್ದಾರೆ! ಈ ಕ್ಷಾರಿಕೇಚರ್ ಗಳನ್ನು ಮಾತಿನ ಮೂಲಕ ವಿವರಿಸುವುದು ಒಂದು ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರಯತ್ನದ ಮೂಲಕ ಈ ಕಲಾವಿದ ಹಳೆ-ಹೊಸ ತಲೆಮಾರಿನ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರಿಯರಲ್ಲಿ ನಾಡು-ನುಡಿಯ ಗೌರವ ವ್ಯಾಧಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ನೇರವಾಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ!

ಕಲಾವಿದ ನಂಜುಂಡ ಸ್ವಾಮಿ

ಘಸವಿತಾ ಹೊಳ್ಳು

ಮಾಸಿ ವೆಂಕಟೇಶ ಆಯ್ಯಂಗಾರ್

ಕನ್ನಡದ ಅಸ್ತಿತ್ವ ಮಾಸಿ ನಮ್ಮೆಲ್ಲರಿಗೂ ಆಶೀರ್ವಾದದ ನಗು ಹರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಶಿವರಾಮ ಕಾರಂತರು ಹೊತ್ತಿಗೆ ಹಿಡಿದು ಓದಲು ಕುಲಿತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಕಾದಂಬರಿಕಾರ್ತಿ ಶ್ರೀವೇಣಿ ಹೊಸ ಬಗೆಯ ಕಥಾ ವಸ್ತುವಿನ ಮುದುಕಾಟದಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಜಿ. ವೆಂಕಟಸುಭ್ಯಾನವರು ಪ್ರಸ್ತರ ತೆರೆದು ಪದಗಳ ಅರ್ಥದ ಪಥ ತೋರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಚಂದ್ರಶೇಖರ ಕಂಬಾರರು ಹೊಸಕವಿಗಳಿಗೆ ಕಾವ್ಯಪಾಠ ಬೋಧಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಬಿ. ಸುನಂದಮೃ ಎಂ.ಕೆ. ಇಂದಿರಾ, ಚೆನ್ನವೀರ ಕಣವಿ, ಗೋವಿಂದ ಪ್ರೇ, ಕೈಲಾಸಂ, ಕೆ.ಎಸ್. ನರಸಿಂಹಸ್ವಾಮಿ, ಜಿ.ಎ. ರಾಜರತ್ನಂ, ತರಾಸು ಮತ್ತಿತರ ಮೇರು ಸಾಹಿತಿಗಳು ಮತ್ತೆಷ್ಟು ಹೊಸ ವಿಷಯಗಳ ಚರ್ಚೆಗೆ ವೇದಿಕೆ ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.
ಕನ್ನಡದ ಮೇರು ಸಾಹಿತಿಗಳಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಒಂದಾಗಿರುವುದು ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಬಸವನಗುಡಿಯ ‘ಇಂಡಿಯನ್ ಇನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಟ್ ಆಫ್ ವರ್ಲ್‌

ಶ್ರೀವೇಣಿ

ಕಲ್ಪರ್ಜಾನಲ್ಲಿ ಖ್ಯಾತ ವ್ಯಂಗ್ಯಚಿತ್ರಕಾರ ಹಾಗೂ ಕಲಾವಿದ ನಂಜುಂಡಸ್ವಾಮಿ ಅವರ ಕುಂಚದಲ್ಲಿ ಅರಳಿದ ವ್ಯಂಗ್ಯ ಭಾವಚಿತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ರಾಜ್ಯೋತ್ಸವದ ಪ್ರಯುಕ್ತಿ ಇಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ಕ್ಷಾರಿಕೇಚರ್ (ವ್ಯಂಗ್ಯರೇಖಾ-ಭಾವಚಿತ್ರ) ಪ್ರದರ್ಶನದಲ್ಲಿ ಹಳೆ-ಹೊಸ ಸಾಹಿತಿಗಳಲ್ಲಾ ಒಂದಾಗಿ ವೀಕ್ಷಕರನ್ನು ಬೇರೆಯದೇ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಕರೆದೊಯ್ದಿದ್ದಾರೆ.

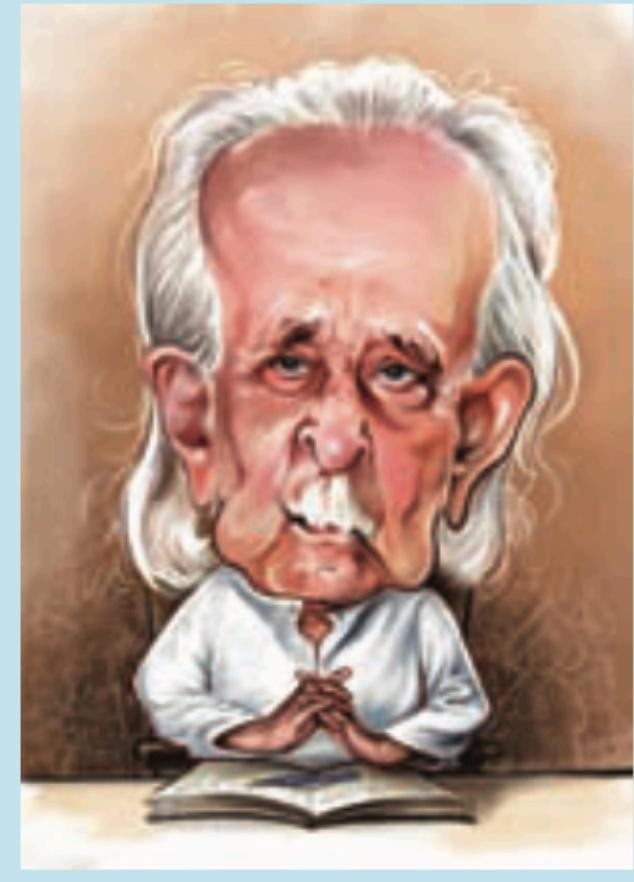
ಅಂಕುಡೊಂಕಿನ ಭಾವರೇಖೆಗಳ ಮೂಲಕ ಸಾಹಿತಿಗಳ ವಿವಿಧ ಲಹರಿಗಳನ್ನು ಚಿತ್ರಿಸುವ ವಿನೋತನ ಪ್ರಯತ್ನಕೆ ಅವರು ವಿಭಿನ್ನ ಪ್ರಕಾರದಲ್ಲಿ ಭಾಷ್ಯ ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಕಲ್ಪನೆಯೇ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಹೊಸತು ಎನ್ನಬಹುದು.

ಕ್ರೀಲಾಸಂ

ಚಿನ್ತಮಣಿ ರೆಡ್ಡಿ

ಶಿವರಾಮ ಕಾರಂತ

ಗೋಪಳಾರ್ಡ್ಯೆ

ಶಂದ್ರಶೇಖರ ಕಂಬಾರ

ಎ.ಎಸ್.ಜಂಡಿನಾ

ಕುಂಚದ ಕ್ರೀಚಳಕದ ಹಿಂದಿರುವ ಕಥನವೂ ಅಷ್ಟೇ ರೋಚಕವಾಗಿದೆ.

ಪ್ರಸಿದ್ಧನಟರ, ಖ್ಯಾತ ಕ್ರಿಕೆಟರ ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಬಿಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಸಾಹಿತ್ಯಗಳು, ಅದರಲ್ಲಿನ ಮೃದುವುದೇ ನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿಬೆಳೆದು ಕನ್ನಡದ ಖ್ಯಾತಿಯನ್ನು ಮುಗಿಲೆತ್ತರಕ್ಕೇರಿಸಿದ ಸಾಹಿತ್ಯಗಳಿಂದರೆ, ಹೊಸ ತಲೆಮಾರಿನ ಬಹುತೇಕ ಎಲ್ಲಾರಿಗೂ

ನಿಲಂಕ್ರೇಶ್. ಇದೇ ಕಾರಣಕ್ಕೆ ಸಾಹಿತ್ಯಗಳನ್ನು ಲಾಲಿತ್ಯಪ್ರಾಣ ರೇಖೆಗಳಲ್ಲಿ ಪಡಿಮೂಡಿಸಿದ್ದಾರೆ ನಂಜುಂಡಸಾಮಾಜಿಕ ವರ್ಣನ್ನು ಸಾಹಿತ್ಯಿಂದ ಹಿಡಿದು ಇಹಲೋಕದಿಂದ ಮರೆಯಾದ, ಆದರೆ ಕೃತಿಗಳ ಮೂಲಕ ಇಂದಿಗೂ ಜೀವಂತವಿರುವ ಹಲವು ಮಂದಿ ಸಾಹಿತ್ಯಗಳು ವಿಭಿನ್ನ ರೂಪಗಳಲ್ಲಿ ಮೂಡಿಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಹಳೆಕಾಲದ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ಆಧುನಿಕ

ಕವಿ-ಕಥಗಾರರಿಗೂ ಜಾಗ ನೀಡುವ ಮೂಲಕ ನಂಜುಂಡ ಸಾಮಾಜಿಕ ಮೂರು ತಲೆಮಾರುಗಳ ಸಾಹಿತ್ಯಗಳನ್ನೂ ತಮ್ಮ ಕುಂಚದಲ್ಲಿ ಸರೆಹಿಡಿದಿದ್ದಾರೆ.

‘ನವೆಂಬರ್ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಪ್ರದರ್ಶನವನ್ನು ಆಯೋಜಿಸಿರುವುದು ಸಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿಯೇ. ಈ ಪ್ರದರ್ಶನವನ್ನು ವೀಕ್ಷಿಸಲು ಆಗಮಿಸುವವರು ಸಾಹಿತ್ಯಗಳನ್ನು ನೆನಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ, ಅವರ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾರೆ, ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ಅವರ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ನೆನಪಿಸಿಕೊಂಡು ಓದುತ್ತಾರೆ. ಅಲ್ಲಿಗೆ ನಮ್ಮ ಉದ್ದೇಶ ಸಫಲವಾದಂತೆ’ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ ನಂಜುಂಡಸಾಮಾಜಿಕ

ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ಚಿತ್ರಕಲಾವಿದರಾಗಿ ಗುರುತಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಅವರು ಕಾಟ್‌ನಾ ಕ್ರೀತಕ್ಕ ಕಾಲಿಟ್ಟದ್ದು ಕಳೆದ ಏಳು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ. ಶಿವಮೋಗ್ಗ ಮೂಲದ ಅವರ ತಂಡ ವ್ಯ.ಕೆ. ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯ ಸಂಗೀತಗುರುಗಳು ಹಾಗೂ ಕಲಾವಿದರು. ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದ

ಭಾವಗೀತೆಗಳು ನಂಜುಂಡ ಸಾಮಾಜಿಕ ಮೂರು ಪ್ರಭಾವ ಬೀರುತ್ತಿದ್ದವು. ಮನಸೆಗೆ ಆಗಾಗ ಹಿರಿಯ ಸಾಹಿತ್ಯಗಳೂ ಭೇಟಿ ನೀಡುತ್ತಿದ್ದರು.

‘ಶಿವರಾಮ ಕಾರಂತ, ಜಿ.ಎಸ್. ಶಿವರುದ್ರಪ್ಪ ಅವರ ಮುಖ ಇಂದಿಗೂ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಅಚ್ಚೊತ್ತಿದೆ’ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ ನಂಜುಂಡಸಾಮಾಜಿಕ

ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ಸಾಹಿತ್ಯ ಹಾಗೂ ಸಂಗೀತಕ್ಕೆ ಒಗ್ಗೊಂಡು ಅವರು ಬೆಳೆದರು. ಅವರ ಕಲಾಭಾಸಕ್ಕೆ ತಂದೆಯೇ ಮೌದಲ ಗುರುವಾದರು. ಬಳಿಕ ಶಿಲ್ಪಕ್ಕೆ. ಜಾನ್‌ನೇಶ್‌ರ್‌ ಅವರಿಂದ ಲಲಿತಕಲೆಯ ಮಾಧ್ಯಮವನ್ನು ಕ್ರಮಬದ್ಧವಾಗಿ ಕಲಿತರು. ಅಣ್ಣಿ ಚಂದ್ರಶೇಖರ್ ಹಾಗೂ ತಂಗಿ ನಂದಿನಿ ಕೂಡ ಚಿತ್ರ-ಸಂಗೀತ ಕಲೆಗಳ ಪರಿಣತರೇ ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಇದೇ ಪರಿಸರದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯಲು ಅನುಕೂಲವಾಯಿತು.

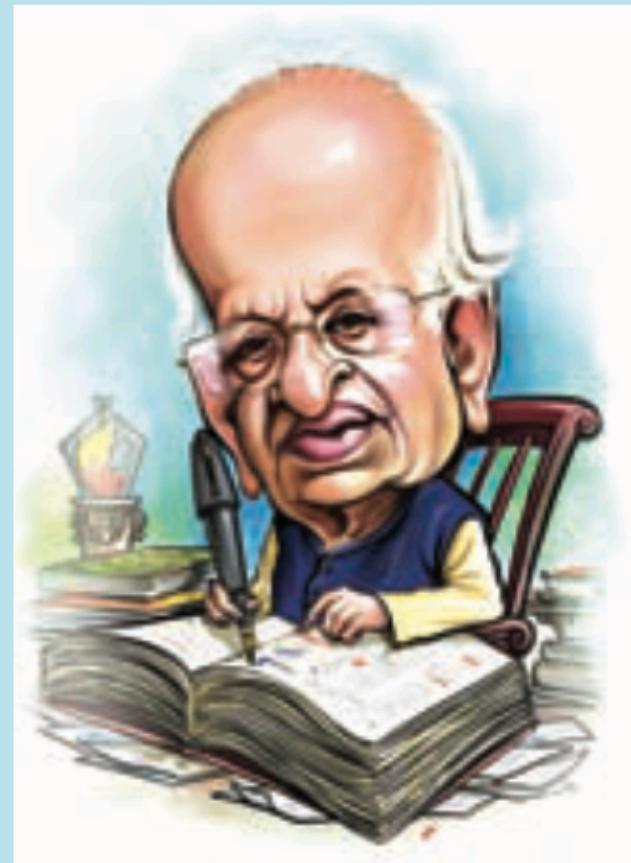
ಇವತ್ತನೆಯ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ, ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ತೆರಳಿ ಪ್ರತಿಕಾರಂಗದಲ್ಲಿ ವೃತ್ತಿ ಆರಂಭಿಸುವಾಗ

ಡಿ. ನಂದಮ್ಮೆ

ಶರಾಪ್

ಡಿ. ವಂಕಟಸುಭ್ರಯ್ಯ

ವಿ. ಸೀತಾರಾಮಯ್ಯ

ಡಿ.ಬಿ. ರಾಜರಾಜೆಂ

ಕೆ.ಎಸ್. ನರಸಿಂಹಸ್ಯಾಸ್ತ್ರಿ

ಪ್ರಪೃತಿಯಾಗಿ ಕಾಟೂನ್ ರಚಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.
‘ಅರಂಭದ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಪ್ರತಿಭೆಗೆ ‘ತರಂಗ’
ಪತ್ರಿಕೆ ಮಣಿ ಹಾಕಿತು’ ಎನ್ನುವ ನಂಜುಂಡ ಸಾಮಾನ್ಯ
ಅವರ ಕಾಟೂನ್ ಗಳು ಕೊರೋನಾ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ
ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ ಪಡೆದ್ದವು. ಸಾಮಾಜಿಕ
ಜಾಲತಾಣಗಳಲ್ಲಿ ಅವು ವೈರಲ್ ಆಗುತ್ತಿದ್ದವು.
ಕೆಲವೇ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಅವರು ಕನ್ನಡ ಕಾಟೂನ್
ಕ್ಷೇತ್ರದ ಕಣಣೆಯಾದರು.

‘ಕಳೆದ ಏಳು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ನನಗೆ
ವ್ಯಂಗ್ಯಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ರಚಿಸಲು ಅತ್ಯುತ್ತಮ
ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ದೊರೆಯಿತು. ಮೇಗರವ್ಯಾ
ಸುಖ್ಯಾಂತಿ, ಗುಜ್ಜಾರ್, ವಿಶ್ರಾಂತಿ, ಶೈವಿರ್,
ಚೇಮ್ಮಾಂಜಾ, ಪ್ರಕಾಶ ಶೆಟ್ಟಿ ಸೇರಿದಂತೆ ಹಲವು
ಹಿರಿಯ ಕಿರಿಯ ವ್ಯಂಗ್ಯಚಿತ್ರಕಾರರು ಗುರುತಿಸಿ
ಬೆಂಬಲ ನೀಡಿದರು’ ಎನ್ನುವ ನಂಜುಂಡ ಸಾಮಾನ್ಯ
ಹಲವಾರು ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಹಾಗೂ ಅಂತಾರಾಷ್ಟ್ರೀಯ
ಕ್ಷಾರಿಕೆಚರ್ಚ್ ಸ್ಥರ್ಚೆಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿ ಪ್ರತಿಸ್ತಿ
ಪಡೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ.

‘ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯ ಸೋಗಡೇ ಬೇರೆ. ಇತ್ತೀಚಿನ
ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ನನ್ನ ವ್ಯಂಗ್ಯಚಿತ್ರಗಳನ್ನು
ಇಂಗ್ಲಿಷ್‌ಗೆ ತಜ್ಞಮೆ ಮಾಡುವುದನ್ನು
ನಿಲ್ಲಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿದ್ದಷ್ಟು ‘ಪಂಚ’
ಇಂಗ್ಲಿಷ್‌ನಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ ಎಂಬುದೇ ನನ್ನ ಭಾವನೆ.

ನಾನೀಗೆ ಬಿಡಿಸಿರುವ ವ್ಯಂಗ್ಯ ಭಾವಚಿತ್ರಗಳಲ್ಲಿ
ಎಲ್ಲಾ ಸಾಹಿತಿಗಳನ್ನು ಒಂದೇ ಸೂರಿನಡಿ ತರಲು
ಸಾಧ್ಯವಾಗದೆ ಇರಬಹುದು. ಆದರೆ ನೂರಕ್ಕೂ
ಹೆಚ್ಚಿನ ಹಳೆ-ಹೊಸ ತಲೆಮಾರಿನ ಸಾಹಿತಿಗಳನ್ನು
ಚಿತ್ರಿಸಿದ್ದೇನೆಂಬ ಸಮಾಧಾನವಿದೆ’ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ.

‘ವ್ಯಂಗ್ಯಚಿತ್ರಗಳ ಜೀವಿತಾವಧಿ ಅತ್ಯಲ್ಪ
ಅದು ಆಯಾ ಸಂದರ್ಭಗಳಿಗೆ, ದಿನವಿಶೇಷ,
ಫುಟನೆಗಳಿಗೆ ಸೀಮಿತವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ
ವ್ಯಂಗ್ಯ ಭಾವಚಿತ್ರಗಳು ಶಾಶ್ವತವಾದವು.
ಅವುಗಳನ್ನು ರಚಿಸಲು ಹೋಮ್‌ವರ್ಕ್
ಕೊಡ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಮೊದಲು ವ್ಯಕ್ತಿಯ
ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಆ
ಸಾಹಿತಿಯ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಒದಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ಅವರ
ಅಭಿರುಚಿಗಳನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇದಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿನ
ಸಮಯ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇದೊಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ
ಲಲಿತಕಲೆ ಹಾಗೂ ವ್ಯಂಗ್ಯಚಿತ್ರಗಳ ಪೂರ್ವನ್
ಎಂದರೂ ತಪ್ಪಿಲ್ಲ’ ಎಂಬುದು ಅವರ ಅನುಭವದ
ಮಾತ್ರ.

ಹಿಂದಿನ ಬಾರಿ ಭಾರತದ 75ಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು
ಫುಟಾನುಫಟಿ ಕನಾರ್ಟಕಿ-ಹಿಂದುಸ್ಥಾನಿ ಸಂಗೀತ
ಕಲಾವಿದರ, ವಾದ್ಯ ಪರಿಣತರ ಕ್ಷಾರಿಕೆಚರ್ಚ್
ಗಳನ್ನು ರಚಿಸುವ ಮೂಲಕ ನೂತನ ದಾಖಲೆ
ಬರೆದಿದ್ದರು. ಸ್ವತಃ ಕಲಾವಿದರೇ ಕಣ್ಣಿಂದೆ

ಕುಳಿತು ಹಾಡುತ್ತಿರುವರೇನೋ, ವಾದ್ಯ
ನುಡಿಸುತ್ತಿರುವರೇನೋ ಎಂಬಷ್ಟು ತಾದಾತ್ಮ್ಯತೆ ಆ
ಚಿತ್ರಗಳಲ್ಲಿತ್ತು.

ಮುಂದಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಚಿತ್ರರಂಗದಲ್ಲಿ
ಅವಗಣನೆಗೆ ಒಳಗಾದ ಹಾಸ್ಯ ಕಲಾವಿದರ
ಕ್ಷಾರಿಕೆಚರ್ಚರ್ಗಳನ್ನು ತಯಾರಿಸಿ ಪ್ರದರ್ಶಿಸುವ
ಬಯಕೆ ಅವರಿಗಿದೆ. ನರಸಿಂಹರಾಜು, ಬಾಲಕೃಷ್ಣ
ಮುಸುರಿ ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿ ಹೊದಲಾದ, ಇಂದಿನ
ಜನಾಂಗ ಮರತೇ ಹೋಗಿರುವ, ಕನ್ನಡದ ಹಾಸ್ಯ
ಕಲಾವಿದರ ಕ್ಷಾರಿಕೆಚರ್ಚ ತಯಾರಿಕೆಯಲ್ಲಿ
ಅವರಿಗೆ ತೊಡಗಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ.

ನಂಜುಂಡಸಾಮಾನ್ಯ ಅವರ ಕ್ಷಾರಿಕೆಚರ್ಚ
ಕ್ಷಾರಿಕೆ ಸರಣಿ ಹೀಗೇ ಮುಂದುವರಿಯಲಿ.
ಕನ್ನಡ ಮನಸ್ಸುಗಳು ಕನಾರ್ಟಕದ ಮೇಲಿನ
ಆದರಾಭಿಮಾನವನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ
ಸಹಕಾರಿಯಾಗಿರುವ ನಂಜುಂಡಸಾಮಾನ್ಯವರ
ಪ್ರಯತ್ನಕ್ಕೆ ಭೇಷಣೆ ಎನೋಣ. ಅಂದ ಹಾಗೆ,
ನವೆಂಬರ್ ಒಂದರಿಂದ ‘ಕುಂಚ ಕಂಡ ಕನ್ನಡ
ಸಾಹಿತಿಗಳು’ ಕ್ಷಾರಿಕೆಚರ್ಚ ಪ್ರದರ್ಶನ
ನಡೆಯಲಿರುವ ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಬಸವನಗುಡಿಯ
‘ಇಂಡಿಯನ್ ಇನ್ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಟ್ ಆಫ್ ಪಲ್ಕ್ ಕಲ್ಜ್’ಗೆ ಭೇಟಿ ನೀಡುವುದನ್ನು ಮರಯಬೇಡಿ! ■

